

begge, ſaa troer jeg, at man vilde finde det i høi Grad underligt, men her gjør man accurat det ſelv Samme. Naar nu det ærede Medlem dertil bemærker: ja, men Principet er dog vel anerkjendt, ſaavel her ſom paa det andet Sted, ſaa kommer jeg tilbage til et hollandsk Ordſprog, ſom jeg oftere har nævnt: „Snack es good koop“; i Loven have vi en Virkelighed, men alle de øvrige Udtalelſer, indtil de blive en Virkelighed, ere kun Godtkjøbs-Snak. Hvad Handelsfriheden under de nuværende Forhold angaaer, maa man vel lægge Mærke til, at indenfor de ſnevre Grændſer, hvori den i alt Væſentligt er indeluttet, der tinges der jevnligt om Priſerne, ſom Ingen maa gaae under, men paa den Maade gjør man det umuligt for de Omboende at faae Varer til billig Priis, og for de mindre Næringsdrivende, Smaahandlere at ſøge Erhverv ved deres Handel. Naar vi derimod aabne dem hele Landet og ſige til dem: Du kan nedſætte Dig, hvor Du bedſt troer at kunne finde din Næring og dit Erhverv, ſaa gjøre vi derved de mindre Handelende, ſom ogſaa findes i Kjøbstæderne, den ſtorſte Tjeneste. Hvorfor ſkulde de nemlig blive i Kjøbstæderne, naar de der ernære ſig ſlet og de kunne ernære ſig bedre paa Landet? Sondringen af Land og Kjøbstad er gjensidig til den ſtorſte Skade, og derſom vi i dette Dieblik vige tilbage fra Loven, ſelv i dens nuværende Maadelighed, ſom den næſtſidſte ærede Taler meget rigtigt har betegnet den, ſaa give vi en fornyet Styrke til den Paaſtand, at kun i Kjøbstæderne kan der drives Handel, og derimod ikke paa Landet, en ny Styrke til den Fordom, at Ingen kan boe paa Landet. Vi ville have Landet oplyſt, vi ville have Skolevæſen paa Landet; men vide de ærede Medlemmer, hvad det oplyſer det Hele? Det er Handelen, det er

ved den, man har beſøgt de Bilde. Monrad: Agerbruget Uden Handel har Agerbruget aldrig viiſt ſig i et ſtort og virkſomt Omfang, uden den har det i det Hele kun exiſteret i et meget lidet Omfang.

Jeg har benyttet Leiligheden for at bringe Udviklingen af Handelsfriheden et Skridt videre frem. Man kan indvende mod mig og ſige: Hvorfor vil Du først give Handelen fri og navnlig denne Deel af Handelsvirksomheden, og ikke tillige Haandværket fri; men jeg ſkal dertil ſvare, at naar Haandværkeren har den Erkjendſe, at han uden Vanſkellighed kan finde ſit Erhverv paa Landet, vil han ogſaa flytte derud. Man maa altsaa først indrette det ſaaledes, at Enhver, ſom flytter ud paa Landet og udøver ſin Virksomhed nyttigt, kan finde Frihed der til at bevæge ſig, kan finde lette Midler til at ſtaffe ſig Penge paa, naar han trænger til dem; forinden det ſkeer, kan man ikke vente, at de eller Andre ville ſøge derud. Jeg troer derfor, at det er rigtigſt, at denne Lov, navnlig den Deel af ſamme, hvor til der er ſtorſt Trang, træder i Virksomhed jo før jo hellere, den vil da give alle Parter Tid til at betænke ſig, forinden det næſte Skridt gjøres. Det næſte Skridt, der efter min Mening bør gjøres, ſkal omfatte Handelsſagen, og det tredie bør være Frihed i Udveſen af Haandværket.

Formanden: Afſlutning af Forhandlingen er begjært af G. Winthér, Lundgaard, Steen, Bloug, Jung, Juncker, Knudſen, J. Pedersen, P. Jensen, K. P. Larsen, Jørgensen, H. Jensen, C. Jensen, Gram, Doppermann og M. Andersen.

Bed den derpaa foretagne Afſtemning vedtoges Afſlutningen med 44 Stemmer mod 23.